

האם בא פלאטו־שרון לכנסת כדי לבקש חנינה מנשיא צרפת, ומה עשה לורנץ בסנט־מוריץ?

בדילמה מיקצועית היה מנהל מחלקת-החדשות של קול ישראל, **עיינזואל הלפרין**, בן־אחותו של ראש־הממשלה, **מנחם בגין**. בשיחת העבר־דה הראשונה שהיתה לראש־הממשלה עם נשיא־צרפת, הוא פרנסואה מיטראן, הוא שימש כמתורגמן לבגין, והתייבב שלא להדליף את תוכן השיחה שהתנהלה ביניהם. הלפרין היה גם מי שהכין את הנאום של ראש־הממשלה בכנסת, בעת הכינוס החגיגי שנערך לכבוד האורח מצרפת. בגין קרא את הנאום מן הנייר, שם היה רשום בכתב־יד, באותיות גדולות.

■ **שימועון פרס** ישב בי ביתו של הנשיא, כשמעצב־האפנה **עורך גרא**, הביא לי-

ביום האחרון לביקור מיטראן, הוא אירח בתל־אביב לוחמ־מחותרת צרפתיים, בני גיהם את **מורסל**, המלצר הור־תיק של כסית. מרסל התלונן על כך שנערך על גופו חיפוש מדוקדק.

■ שירת־האופנועים, ש־ליוותה את מיטראן ברחובות תל־אביב, התאמנה במשך שלושה שבועות רצופים לקראת הביקור. מפקד המחוז, ניצב **אברהם תורג'מן**, בדק אישית כל אופנוע, ונסע בעצמו לאורך הצירים.

■ את הסנסציה הגדולה ביותר עורר בכנסת, בישיבה המיוחדת שהוקדשה לביקורו של פרנסואה מיטראן, חבר־הכנסת־לשעבר **שמזואל פלא-**

שפלאטו בא כדי לבקש מה אורח חנינה.

■ מתברר שעורך־דינו של פלאטו, **שלמה תוסיה** כהן, אכן העביר פניה לנשיא הצרפתי, באמצעות השגריר הצרפתי בארץ, וביקש ממנו לתת את מילתו שאם פלאטו יחזור לצרפת כדי לעמוד ל־מישפט, הוא ישוחרר בערבות

עת שהמתין לסיום הראיונות של מעסיקו. אנשי רשת־הטל־וויזיה הבריטית השניה ראינו אותו כמומחה ישראל לפוליטיקה, וביקשו את חוות־דעתו על נאומי התוקפני של בגין באותו בוקר בכנסת.

■ שר־הכספים־והכלכלה ה־צרפתי, שהתלווה לנשיאו ב־ביקורו בארץ, היה אורח ו־

הבא. המתורגמן התלבט ב־תירגום והסביר לשר הצרפתי שאם הם יקשרו קשרים עם ישראל בעולם הבא, הם יפלו בפח בעולם הזה.

■ חבר־הוועדה, **מאיר כהן**, איש חירות, אמר ל־לורנץ בהודמנות אחרת, ש־יותר מדי ישראלים נוסעים לחו"ל, וחלקם אף כוללים

פרנסואה מיטראן

לא הספיק לראות את המטאטא שהושאר על השטיח האדום מארגני טקס קבלת־הפנים לנשיא צרפת בנמל־התעופה בן־גוריון עמדו אובדי־עצות מול הגשם שלא פסק מלרדת. רק סמוך לבוא האורח הם פרסו את השטיח, ואחר־כך הקפידו לנקותו מהמים הרבים שהצטברו עליו. בעת הניקוי האחרון, לפני בואו של מטוס הנשיא לרחבת־הטקס, השאיר אחד העובדים, מרוב התרגשות, את המטאטא על השטיח. בעוד שצלמי הטלוויזיה מתחילים בעבודתם, הבחין אחד הסדרנים במטאטא ורץ להרחיק אותו.

כספית עד תום ההליכים ה־מישפטיים. אחרי הדיון בכנסת נסע פלאטו למלון פלאזה בירושלים, שם הוקם מרכז־הע־יתונות לסיקור הביקור, והתייבב, כמעט, לכל אנשי־ה־תיקשורת הצרפתיים שהיו ב־מקום ושגילו בו עניין רב. איש יחסיה־ציבור של פלאטו, **צבי וילדר**, זכה בכבוד, ב־

את סנט־לוריינט במסעם. ח"כ אגודת־ישראל תיקן אותו והס־ביר שהמדובר בסנט־מוריץ, עיר ספורט־החורף בשווייץ. ■ הזמר **צביקה פיק** גילה שיטה חדשה לדיאטה, ורוח בעשרה קילו. הוא הצ־טרף כחלוצ לקבוצת הכדורגל של מכבי רמת־השרון, הנמ־צאת בליגה ג'.

ד־הכספים של הכנסת, בפי־גישה שבה השתתפו גם אנשי משק וכלכלה ישראלים. יו־שבראש הוועדה, **שלמה לורנץ**, הסביר לשר בעברית שצדדיקים עושים בעולם הזה וזוכים בעולם הבא. הוא הס־ביר לו ששיתוף־פעולה עם ישראל יאפשר לצרפתים לז־כות גם בעולם הזה וגם בעולם

יושב מתחת למיטריה ארעית ורושם את עיקרי דבריו, שהוא היה אמור לומר בשידור הישיר של הטלוויזיה מנמל־התעופה בעת בואו של מיטראן. רם, הכתב המדיני של הטלוויזיה, היה בר־מזל. רבים מהע־יתונאים, שהצטופפו על היציעים החשופים, נאלצו לעמוד דקות ארוכות בגשם־זילעפות, שירד בנמל בעת הטקס. מתחת למטריה, שהיתה שקיטנילון גדולה שנפרסה מעל עמוד שהיה על היציע, הצליחה גם מרסל שגיא, הכתבת הפרלמנטרית של הטלוויזיה הישראלית בערבית, למצוא מחסה, בעודה ממתינה לאורח מצרפת.

טו־שרון. הוא הוזמן למושב כמו כל הח"כים־לשעבר. אך מעטים האמינו כי הנוכל ה־בינלאומי, המבוקש על־ידי מיטרת צרפת אחרי שנדון שם למאסר, אכן יבוא לישי־בה שנקראה לכבוד נשיא־צר־פת. אך פלאטו לא זו בלבד שהופיע, אלא שהתנהג כבעל בעמו, בירך את הבאים ותפס שולחן במיונן־הח"כים. מא־חורי גבו התלוצצו "הח"כים

אופירה נכון את הבגדים שהזמינה לכבוד האירועים של ביקור הנשיא הצרפתי. פרס שאל ברצינות רבה: "מה? יצחק ואופירה עושים בביתם מיטבת־פורים?" ■ לפני שעזב מיטראן את הארץ, הוא קיבל מיכתב־התנצלות מארץ, בנו של ה־נשיא, שסירב לחזוק את ידי מיטראן כשזה ביקר במישכ־הנשיאים.

הישאל בזה מה רצית להיות בפורים?

שר לו זאת, אילו היה פחות כבד. אך לי אין יותר מ־24 שעות להקדיש לכך.

● **שימוחה הולצברג**, אביה־הפצועים: "הייתי רוצה להיות הליקופטר, כדי להספיק לבקר בכל מיני מקומות רחוקים, שאיני מספיק לבקר בהם כיום, כמו בית לוינשטיין."

● **יהודה פרה**, ח"כ הליברלים: "אני כל־כך רוצה להיות בנעליים שלי, רק שיתנו להם ללכת."

● **אוישע שפיגלמן**, הכתב הכלכלי של הטלוויזיה: "הייתי מוכן להיכנס לנעליו של כל אחד חוץ ממני."

● **נפתלי יניב**: "הייתי רוצה להיות מ־חמד זכי אל־ימני ליום אחד. פעם אחת לראות איך זה להיות אחד, שבאמת יש לו נפט, והוא לא צריך לדאוג למה שיקרה מחר!"

● **ראובן שרוב**, עוזרו של השר יעקב מרידור: "אברהם שפירא. יש בו כמה תכונות שהייתי רוצה שיהיו לי, ולוא ליממה אחת. הוא אדם מאמין, אמיד, חביב על הבריות, ומשיג כמעט כל מה שהוא רוצה."

● **שאול ריישי**, איש־קולנוע: "הייתי רוצה להיות שוב בנעליו של גימנוסטט בן 16, הנמצא, סוף־סוף, בליה הראשון שלו במיטה זוגית, עם האהבה הראשונה שלו."

לכבוד חגיגות פורים נשאלו אנשים שונים אל תוך נעליו של מי היו מוכנים להיכנס, ולוא גם ליום אחד, אילו ניתנה להם האפשרות לכך, והם ענו:

● **עדי אמוראי**, ח"כ המערך: "נעלי שלמה המלך. איש חכם עם הרמון של אלף נשים!"

● **רדי מנזר**, עיתונאי: "הייתי רוצה להיות נעל... אדם כל־כך אגוצנטרי כמוני לא היה רוצה להיות בנעליו של אף־אחד."

● **עדי מלמור**, איש הטלפון האדום של גלי־צה"ל: "אלהים, אף פעם לא חשבתי על כך."

● **שמזואל שי**, איש קול־ישראל: "בנעליים שלי. אין לי בודידינה שום זוג שאני רוצה להי־כנס אליהם. חוץ מנעלי. לכן אני לא מתחפש."

● **מושה מירון**, סגן יושב־ראש הכנסת לשעבר: "הייתי מוכן להיכנס לנעליו של יושב־ראש הכנסת."

● **דוד אבירן**, משורר: "מה מיספר הנע־ליים של רונלד רגן? יש לנקוט ב־24 שעות ביוזמות־יסוד שטרם ננקטו על־ידי המעצמה הגדור לה ביותר. דרכונים יבשתיים. צעדים משמעותיים להקפאת המילחמה הקרה. לדאוג סוף־סוף לכך שחוקיה־קופירייט יתולו על כל העולם. להטיל פיקוח בינלאומי על ההוב, הפועל כמכשיר לדי־ל דול הבנקים, לפשט את ההמתנה בנמל־התעופה. הסמכויות הנתונות בידי אדם כמו רגן יכלו לאפ־